

The Bordegnad District of the Ministry of Interior.

The 11 Bordegnad Districts worked under the direction of Headquarters. They only differed from each other inasmuch as they had to operate at different border sections and among different local circumstances. In 1956 those districts defending the Western border (Gor. Goma Grant. Zany) were the strongest. They had the largest number of personnel. Their network of reconnaissance extended to abroad (Austria).

Up till 1954 the southern districts (Nap. L. Res. Uidh.) bordering a Yugoslavia were the strongest as this was the critical point because of the Tito-conflict.

After the withdrawal of the Soviet troops from Austria and with the advent of more peaceful relations with Tito the Western border became more important. In consequence the battalions of the southern districts have been dissolved beginning with 1955 and their personnel has been gradually regrouped to reinforce the districts of the Western border. This process was completed in October '56. The finishing step in this process of regrouping was the transfer of the personnel of the technical units of the southern units. (By this time the removal of the technical blockade and minefields along the southern and western borders has been practically nearly complete).

The task of the district was the defensive claim and defense of its border section through the battalion and units at its command. (Battalion was to be found on the western border only in 1956). The border section of a district along the western border averaged 100 kms. (The districts of the other borders [south north east] defended a larger section). It communicated with Headquarters by means of caniers, telephones, teletype and radio with the battalions and units through telephones and canier. The district controlled and maintained these Traffic Stop Points located in its area.

DELUGYVÉDELMI SZTERIUM HATÁRORSEG KÉRÜLET

A tizenegy határorseg kerületét a Főparancsnokság irányítása alatt működött. Eymástól annyiban különböztek, hogy más-más határszakaszokon, különböző helyi adottságok között láttak el a határszolgálatot. 1956-ban a nyugati határt védő kerületek (Győr, Csorna, Szombathely, Zalaegerszeg) voltak a legerősebbek. Ezek rendelkeztek a legnagyobb létszámmal, felderítő halozatuk külföldre is (Austria) kiterjedt.

1954-ig a déli (Jugoszláv) határ kerületei (Nagykanizsa, Pécs, Kiskunhalas) voltak a leg erősebbek, mivel a Tito-konfliktus miatt ez volt a súly terület.

A szovjet csapatok Auszriából való kivonulásával és a Titóval való bekülekényesség kezdetével a nyugati határ vált súlyterületté. Ennek megfelelően 1955-től kezdődően a déli határon lévő kerületek zászlóaljait feloszlattak és személyi állományukat folyamatosan átcsoportosították a nyugati határ kerületeinek megerősítésére. Ez a folyamat 1956 októberében fejeződött be. Az átcsoportosítási folyamat befolyező lépése a déli kerületek muszáki szakaszai személyi állományának átcsoportosítása volt. (Ebben az időpontban már majdnem teljes egészében befejeződött a déli és a nyugati határ muszáki zaráinak és aknátelepeinek az eltávolítása.)

A kerület feladata a rabizott határszakasz hermetikus lezárása és védelme volt az alája rendelt országok és zászlóaljak (Zászlóaljak 1956-ban csak a nyugati határon voltak) segítségével. A kerület határszakasza a nyugati határon átlag 100 km. volt (a többi határorseg kerületei nagyobb határszakaszt oriztek). A Főparancsnoksággal futár, reptávíró, telefon és radio útján, a zászlóaljakkal és országokkal pedig futár és telefon útján tartotta fenn a kapcsolatot. Irányította, ellenorizte és ellátta a területen lévő F.E.P.-eket.